

Lục Tỉnh Tân Văn

聞新省六

MỖI TUẦN ĐĂNG BÁO NGÀY THỨ NĂM

Số: 465
NĂM THỨ MƯỜI MỘT

NGUNG SỰ BÀN LỄ TỪ SỐ

1er Février 1917
10 tháng giêng Năm
Năm Đinh-Tỵ

DIRECTION ET ADMINISTRATION :

F.-H. SCHNEIDER, 162, Rue Pellerin, Saigon

PUBLICITÉ

ANNONCES LÉGALES ET JUDICIAIRES

La ligne de 0.065 de

large. 1850

Le décompte des lignes est calculé à raison de 3 au centimètre quelque soit le caractère employé.

BỔ CÁO

Những lời rao về việc buôn bán nếu gửi thư đến Bôn-quản thì Bôn-quản sẽ gửi cho một cái bản để gửi phân minh.

GIÁ BÁN	
TRONG ĐỊA-PHẬN ĐÔNG-DƯƠNG	
Một năm	4 \$00
Sáu tháng	2 \$50
Đổi chỗ ở	0 \$20
ĐẠI-PHÁP VÀ CÁC THUỘC ĐỊA	
Một năm	12 fr 00
Sáu tháng	7 00
Mỗi số	0 10

QUAN TOÀN QUYỀN ALBERT SARRAUT

TỚI SAIGON

(L'arrivée de M. Albert Sarraut Gouverneur Général de l'Indochine)

BÔN-QUẢN CẦN KHẢI

Nhơn vì quan Toàn-quyền Albert Sarraut đã đến đây nhằm ngày ngươn-dán, bôn-quản không thể diễn dịch cho kỳ những các bài diễn thuyết để bừa ấy cho bài đăng.

Vậy chớ đến đây như tới bôn-quản sẽ đăng báo các bài dịch ra quốc-ngữ vào một tờ phụ-trương mà gửi cho các vị mua báo.

BÔN-QUẢN.

Cuộc dọn lễ nghinh tiếp quan Toàn-quyền

Đến chiều thứ bảy, Bôn-quản mới được tin chắc quan Toàn-quyền đến ngày nào, té ra trễ quá không kịp rao tin mừng ấy vào kỳ báo ngày 20 janvier để thiên hạ đến xem; lại quan Toàn-quyền đến đây cũng nhằm bữa áp Tết, cho nên nhơn dân annam ở trong châu thành mặc lo sửa soạn nhà cửa mà mừng ngày ngươn-dán nên không đến đón chào như hồi quan Toàn-quyền Sarraut mới đến lần đầu.

Nhưng cũng nên biết rằng trước mấy bữa quan Toàn-quyền đến nơi, thì người annam có hội nhau để sắp đặt cuộc hoan-ngĩnh ngài mà tổ lòng trung thành và khâm-phục của toàn thể cả một dân annam ở Nam-ky.

Trước xa định quan Toàn-quyền chừng năm trăm thước có làm một cái kỷ-cộng-phường (arc de Triomphe) treo đầy những bông hoa bằng lụa vén khéo và hai bên chừng nhiều thứ kiếng vật rất hoa-mỹ.

Từ cửa kỹ-cộng-phường mà vô đến cửa dinh, cả hai bên sắp hai hàng bán hải-vọng, chừng đờ coi rất đẹp mắt; các viên chức ở các tỉnh lên, đứng sắp hàng sau mỗi bàn hải-vọng ấy.

Từ buổi nay mới có lần này đây cuộc hoan ngĩnh như vậy mà tôn trọng quan Toàn-quyền Sarraut cách riêng.

Lễ hoan ngĩnh

Ngày thứ hai đúng 3 giờ rưỡi chiều quân lính dàn ra sắp hàng đứng dọc hai bên đường Catinaut từ một bình cho đến cửa dinh Toàn-quyền. Nhạc binh thì chực trước một bình mà rước quan Toàn-quyền.

Các sắc dân đứng chen nhau xung quanh tương Rigault de Genouilly như là người langsa thì đông lắm.

Còn ở tại bến đó, các viên quan Langsa, Annam, và Cao-man mặc y phục đại-lễ đứng hầu đón.

Chiếc tàu xà-lúp chở quan Toàn-quyền từ tàu lớn Cordillière vira cập cầu thì quan Toàn-quyền bước lên bến trên bờ bản 1 tiếng súng đồng chèo Ngai.

Quan Thủy-binh Duchâteau bước ra trước hết chào quan Toàn-quyền, rồi lễ quan Đốc-lý thành-phố Saigon bước tới, đợi cho dứt hồi nhạc thì đọc bài diễn thuyết sau đây mà chúc mừng Ngài.

Bài diễn thuyết của quan Đốc-lý thành phố Saigon

Monsieur le Gouverneur général. C'est pour moi un grand honneur et un agréable devoir que de vous apporter, à votre débarquement sur le sol de la Colonie, le salut respectueux et confiant de la ville et de la municipalité de Saigon.

Les raisons de la satisfaction des colons

Vous nous avez quittés, il y a trois ans, Monsieur le Gouverneur, avec la légitime fierté d'avoir acquis par vous-même la pleine compréhension de ce grand pays; vous promettiez de faire mieux connaître l'Indochine dans les milieux métropolitains, et de revenir à bref délai guider la Colonie vers un avenir de concorde et de prospérité définitives.

La tourmente d'août 1914 vous créa tout d'abord de nouveaux devoirs. Mais qu'elle vit en vous le ministre de la défense nationale ou le lieutenant des tranchées de l'Argonne, l'Indochine demeura certaine que vous ne lui étiez pas devenu étranger.

Si vous nous revenez aujourd'hui, Monsieur le Gouverneur général, c'est qui à vos yeux, comme à ceux du gouvernement de la République, il existe ici une grande tâche française à accomplir.

Il ne s'agit pas seulement pour l'Indochine de prouver un loyalisme qui ne fait pas question; il ne lui suffirait même pas d'apporter à la France combattante la plus large contribution possible en hommes, en denrées ou en argent. Il faut qu'au lendemain de la victoire, dont l'époque demeure imprécise mais dont le principe est déjà certain, l'Indochine soit prête à assumer à la tête des colonies françaises, le rôle qui lui reviendra légitimement dans l'œuvre du relèvement et de l'essor économique d'après la guerre.

Il se posera donc tout un vaste et délicat problème d'adaptation et d'organisation, excédant les préoccupations d'administration courante, et exigeant du chef responsable autant d'initiative que de prudence. Et de cette tâche complexe, nul mieux que vous, Monsieur le Gouverneur, ne pouvait être le bon ouvrier.

En ce pays d'Annam essentiellement traditionaliste et fortement attaché à ses institutions coutumières, il importe non seulement de ne pas innover à la légère, mais de n'expérimenter qu'à bon escient. Toute erreur y devient faute, car elle risque de marquer, non seulement un temps d'arrêt, mais un recul. Vous avez donc, Monsieur le Gouverneur général, indépendamment

des qualités éminentes qui vous marquent du signe des chefs, la plus précieuse garantie de succès dans l'expérience par vous loyalement acquise des hommes et des choses de ce pays.

Aussi bien l'annonce de votre retour à l'île d'été acceptable par tous comme la bonne nouvelle. Et au moment où vous reprenez contact avec la Colonie, il me semble qu'en outre du respect dû au Représentant de la France, vous devez sentir se hausser vers vous, en un élan unanime, toutes les confiances et toutes les bonnes volontés de l'Indochine.

Remerciements

La Ville de Saigon, Monsieur le Gouverneur général, se tient par avance pour assurée de votre particulière sollicitude.

Lors de votre premier séjour, c'est seulement au moment de regagner la France que les circonstances vous ont permis de faire par nous un séjour de quelque durée. Il aura suffi pour vous convaincre que Saigon, porte d'entrée de l'Indochine, demeure aussi le centre des aspirations de l'Indochine à l'Extrême-Orient.

Un surplus, votre concours, manifesté par d'importantes dotations du budget général, a toujours été acquis à l'œuvre des grands travaux et de l'assainissement de la Ville. Vous avez vu très justement une œuvre d'intérêt général dont ni la Cochinchine, ni même l'Indochine n'avaient droit de se désolidariser, puisque c'est à Saigon que se mesurera pour la première fois l'effort français en ce pays.

Aussi bien, non content de presser l'exécution des travaux du quartier Borese — aujourd'hui presque entièrement achevés — vous avez fait poursuivre avec activité, dans un désir d'abaissement rapide, l'étude des projets d'assainissement général de la Ville par l'évacuation rationnelle des matières usées et une abondante distribution d'eau potable.

Les événements de guerre n'ont pas été pour faciliter, tant au point de vue industriel que financier, l'exécution de ce vaste programme. Il n'est peut-être pas défendu d'espérer, Monsieur le Gouverneur, que votre initiative persévérante triomphera, partiellement tout au moins, des circonstances défavorables, et qu'en tout cas, dès la fin des hostilités, les travaux seront activement poussés.

La municipalité élue qui vous accueille aujourd'hui, Monsieur le Gouverneur général, a déjà excédé les bornes normales de son mandat. Depuis bientôt cinq ans elle croît avoir modestement, mais consciencieusement rempli sa tâche. L'engagement pris devant le collège électoral, en 1912, de bannir soigneusement de l'Hôtel de Ville les stériles agitations politiques a été scrupuleusement tenu. Cette concorde entre hommes de bonne volonté et aussi, je tiens à le dire, l'assurance du bienveillant concours de M. le gouverneur de la Cochinchine m'ont seul autorisé, au lendemain du deuil qui nous a cruellement frappés dans le meilleur d'entre nous, à accepter la lourde succession d'Engène Cuniac.

La confiance de la ville

Vous exercez, Monsieur le gouverneur général, la plus haute magistrature administrative de la Colonie. Mais vous n'en demeurez pas moins un élu du suffrage universel. A ce titre, et au rebours de certains esprits de culture exclusivement administrative, vous ne considérez jamais une assemblée élue comme une anomalie dangereuse et tout au moins désuète en Indochine.

Le maire de Saigon sera donc écouté avec bienveillance lorsque, le moment venu, il vous exposera la situation créée à la ville, tant sur le terrain administratif que dans les esprits de culture. Certaines nécessités locales peuvent ne pas autoriser l'application pure et simple de la loi municipale métropolitaine, mais il n'en semble

rait pas moins opportun d'en respecter l'esprit général.

À plus forte raison, la ville espère-t-elle vous concourir pour obtenir, par des mesures appropriées, non seulement les ressources régulières nécessitées par l'extension constante de son périmètre, mais encore et surtout des ressources indépendantes de toute subvention obligatoire du budget local. À l'heure actuelle, malgré la dotation insuffisante de certains chapitres, notamment de celui de la police, les dépenses pourtant impérieuses ne s'équilibrent que grâce à des crédits non employés du fait de la guerre et des bénéfices accidentels de change. Et cependant, ce budget déjà théoriquement déficitaire, et alimenté, à concurrence de plus du tiers, par une subvention de la Cochinchine. Situation anormale et peu compatible avec l'indépendance du mandat municipal.

Saigon-capitale

Vous me permettez enfin, Monsieur le Gouverneur général, de formuler une fois de plus, au nom de la Ville de Saigon, les vœux, le vœu de voir la Ville de Saigon restitue dans ses prérogatives de capitale, non pas historique, mais effective de l'Indochine. Quelle en soit la première ville de par sa situation géographique, sa population, sa richesse, l'essor de son commerce et le développement de son industrie, personne n'y contredit.

Saigon, à la différence des autres grandes villes de l'Union, et terre française et non territoire protégé.

Un décret, celui du 12 novembre 1881, jamais abrogé, y fixe la résidence officielle du Gouverneur général de l'Indochine.

Pourquoi en est-il autrement ?

Je devais à Saigon, Monsieur le Gouverneur général, de vous soumettre le cas, comme je me dois à moi-même de ne pas argumenter et d'attendre votre sentiment. Avec la colonie tout entière, mais avec une spéciale gratitude, Saigon vous remercie d'avoir restauré en Indochine les libertés de droit commun. Cette preuve de confiance dans le bon sens et le calme de sa population lui crée des devoirs auxquels elle ne failtra pas.

Salut à la France

Puisse, Monsieur le Gouverneur général, l'année qui débute marquer la victoire des armées alliées et le triomphe de notre chère France.

Puisse-t-elle réaliser autour de vous l'union féconde et consciente des Français et des Annamites pour la prospérité de l'Indochine.

HỘI TƯ CẤP VIỆN ĐÔNG

(Mutuelle d'Extrême-Orient)

Sớm mai Chủ nhật ngày 21 Janvier thì phòng hội chánh đường Catinaut môn bài số 17 cho tới 25, có xõ số mỗi tháng dâng trả tiền trước hai giấy phân hin.

Giấy hin số 201.609 bắt ra trưng dâng 500 đồng.

Chủ gây hin này của M. Bao-Hoa buôn bán, số 38 đường thố bắc, tại Hanoi, đã dâng dâng 40 tháng, là 120 đồng bạc.

Giấy hin số 205.535 bắt ra lần thứ hai trưng dâng 500 đồng.

Người trưng ấy là M. Ly-sou-Si, quyền chủ nhà máy xay của Ngoy-istong-Seng, tại Cholon, đã dâng dâng 15 tháng, là 45 đồng.

Khi quan Đốc-ly dứt lời thì quan Toàn-quyền có đáp từ lại.
Đoan quan Toàn-quyền bước ra ên xe về Soái-phủ.

Người bôn-quốc nghinh tiếp quan Toàn-quyền

Xe đưa quan Toàn-quyền từ một bình thăng lên đờng Catinat cho đến dinh Toàn-quyền, hai bên thì lính đứng dài hàng, còn thiên hạ cũng đứng hai bên sau hàng lính tổ mặt hẳn hoan lâm.

Khi xe Ngải đi qua, thì lính bỗng súng lên chào, dân sự đứng sau hàng lính cũng chào theo.

Khi đến cửa kỳ-công-phương quan Toàn-quyền xuống xe, thì ông Hội-đồng thành phố Hồ-vân-Kinh rước Ngải và đọc một bài chúc thì ông cả dân annam, khi đọc rồi thì một hội đồng đượm bưng một cái khay muối và gạo, thì ông hội đồng Kinh chỉ mà đưng cho quan Toàn-quyền, thì Ngải nhậm.

Kể đó có hai đũa con gái bôn-quốc bước tới đưng một chùm bông rất tốt đẹp cho quan Toàn-quyền, thì Ngải cầm lấy, và rất đờng tình cảm xúc, nói ra vài lời cảm ơn chúng nó.

Đoan một đũa trò gái xướng lên đọc bài chúc quan Toàn-quyền như sau đây :

Madame,

An nom des élèves du Collège des Jeunes Filles Indigènes, permettez-nous de vous offrir ces fleurs comme marque de plaisir que nous éprouvons de vous voir revenir dans notre pays.

Bien que ce soit l'époque des vacances, nous espérons que vous voudrez bien venir bientôt avec Monsieur le Gouverneur général pour visiter notre Ecole, qui est ouverte et dont il a été la première pierre.

Aussi lui gardons-nous toujours une grande reconnaissance pour nous avoir donné les moyens d'acquérir l'Instruction qui nous manquait jusqu'à présent.

Monsieur le Gouverneur général,

Au nom des élèves du Collège des Jeunes Filles Indigènes, nous venons vous offrir ces fleurs, comme marque du plaisir que nous éprouvons, de vous voir revenir dans notre pays.

Nous sommes en vacances, et nous travaillons à l'agrandissement de notre belle école déjà devenue trop petite, mais malgré cela nous espérons que vous viendrez bientôt la voir, cette école dont vous avez posé la première pierre et qui est votre œuvre.

Dès aujourd'hui, laissez-nous vous dire combien les Annamites vous sont reconnaissants de leur avoir permis de donner à leurs filles l'Instruction qui leur manquait jusqu'à présent.

Quan Toàn-quyền nghe đọc bài rồi, liền di thăng theo máy bàn bài-vọng của dân Annam đợn ra để kính tôn Ngải mà vô dinh.

Trong dinh Toàn-quyền

Đang khi quan Toàn-quyền vào phòng trong một chấp thì thiên hạ đã tràn phòng rước khách chấp nử. Tại phòng khách thì có các viên quan ở soái-phủ, các quan Tòa, các quan trang-sứ, các quan tham-bien, các quan võ.

Ông Rimaud nghị trưởng hội đồng quân hạt, ông Foray Đốc-ly thành phố ; ông J. Mayer nghị trưởng Phòng canh-nông còn ông Gueriguen nghị trưởng Phòng thương-mại vẫn mặt.

Các quan Hội-đồng quân hạt đưng vây xung quanh ông Cường, các quan Cao-man cũng đưng.

Phía họ có quan lãnh-sự langsa Cōnty ở Tàu, quan lãnh-sự Lefèvre Pontalis ở Bangkok.

Thay mặt báo chương trong bồn hạt thì có báo Courrier Saigonnais, Nouvelliste, Luc-Itnh-lân-vân, Opinion.

Đúng 5 giờ quan Toàn-quyền ra phòng khách, thì quan quyền Toàn-quyền Charles bước ra đọc bài diễn thuyết sau đây.

Bài diễn thuyết của quan Thống-sứ Charles, nguyên Toàn-quyền Đông-dương

Monsieur le Gouverneur général,

Installé par vous-même, il y a 4 ans, dans les fonctions de résident supérieur, en nous l'aurions désiré, durant la période d'incertitude que nous traversons, ne pas quitter le poste de confiance que vous m'aviez assigné. Les circonstances indépendantes de ma volonté m'en ont éloigné momentanément. Avant de retourner à Hùé, rien ne pouvait m'être plus agréable que d'avoir le privilège et l'honneur de vous apporter ici le salut de l'Indochine; au nom de tous, Français et Indigènes, et notamment en effet de témoigner l'officier valeureux que vous étiez hier l'admiration unanime de notre belle colonie, et de dire en même temps sa foi ardente et ses espérances au chef averti et libéral qu'elle vient de retrouver.

Telle vous l'avez quittée en 1914 au moment où la paix de l'Europe n'était pas encore troublée, telle vous la voyez aujourd'hui après trente mois de guerre.

L'Indochine, confiante dans les destinées glorieuses de la France, est restée calme et loyale. Les incidents qui se sont produits, dans le Cambodge, au Cochinchine et en Annam, n'ont été que des désordres isolés, provoqués par des causes particulières et locales ou fomentés par une minorité d'agitateurs de profession, ennemis de l'Indochine et de son destin. Ils n'ont affecté en rien les sentiments profonds du peuple annamite. Tout au contraire, nos sujets et nos protégés ont spontanément apporté le plus large concours à la Défense nationale, partout où les souscriptions aux œuvres de guerre ont afflué; partout les volontaires se sont présentés en grand nombre devant les commissions de recrutement.

De telles manifestations sont réconfortantes; elles apparaissent nettement comme un témoignage d'abaissement et une juste récompense de la politique généreuse et libérale dont vous avez été, dès votre premier contact avec l'Indochine, l'un des plus actifs et des plus fervents défenseurs.

Cependant quelque rassurante que soit la situation intérieure de la Colonie, le Gouvernement ne s'en trouve pas moins, depuis le début des hostilités, en face de graves problèmes; problèmes immédiats en ce qui concerne la coopération de l'Indochine à l'œuvre de la Défense Nationale, problèmes de l'avenir en ce qui a trait au développement de ses richesses économiques, à l'évolution matérielle et morale de ses populations.

A l'étude de ces questions, M. Romme a consacré pendant plus d'un an son patriotisme infatigable, les qualités d'intelligence et de méthode qui lui avaient permis, précédemment d'assurer, sur les bases solides qui subsistent encore, l'organisation administrative et financière de nos immenses possessions africaines.

Si, depuis le mois de mai dernier j'ai pu sans trop de difficultés, assumer intérimairement la charge du Gouverneur général, ce fut grâce aux directions que cet homme éminent avait su imprimer à l'Indochine, et aux instructions claires et précises qu'il m'avait laissées, lors de son départ. Ce m'est un devoir agréable de lui en exprimer publiquement ma gratitude.

J'adresse également des remerciements émus à tous ceux qui et ils sont nombreux - dont la collaboration intelligente et dévouée a facilité ma tâche. Partout et toujours en effet, je me suis senti soutenu par la bonne volonté, par le patriotisme de tous.

Aussi quelle que soit la gravité à l'heure présente, quelles que soient les préoccupations toujours plus lourdes qui pèsent sur le Gouvernement de la Colonie dû fait de la prolongation des hostilités, c'est avec la plus absolue confiance dans l'avenir que j'effeue entre vos mains la remise des pouvoirs dont j'avais été intérimairement investi.

Revenant de la Métropole avec l'expérience d'un précédent séjour en Extrême-Orient, avec le prestige d'une Croix de guerre patiemment conquise dans les tranchées de la Défense Nationale, et avec les encouragements, nous vous trouvez entièrement préparé à prendre, en toute connaissance de cause et avec l'autorité susceptible de les imposer, les décisions que commanderont les nécessités de la Défense Nationale et la sauvegarde des intérêts vitaux de l'Indochine.

Pour l'accomplissement de cette tâche difficile et complexe, vous pouvez compter sans réserve, je vous en donne la formelle assurance, sur le loyalisme ardent de tous les Français, unanimement confiants dans ses destinées immortelles.

Vive la France!
Vive l'Indochine!

Dứt lời thì Quan Toàn-quyền đọc bài diễn thuyết đáp từ như vầy :

Bài diễn thuyết của quan Toàn-quyền Sarraut

Le salut de la France

Je vous apporte le salut et l'étreinte de la Patrie. Je viens vous dire sa tendresse, sa sollicitude maternelle et qu'au milieu de ses épreuves au milieu de ses tourments, elle se souvient de la France au combat n'oublie pas sa chère et fidèle enfant d'Asie. Au plus fort de son épopée surhumaine, elle n'a pas cessé d'attacher sur vous son regard affectueux et profond. L'éclair de son épee ne vous a jamais dérobés à sa vue. Et des sommets mêmes où, dans cette guerre, l'essor sublime de son génie l'a haussé pour offrir aux nations dignes de ce nom un éternel sujet d'admiration et d'exemple, elle ne distingue que mieux, sur tous les points de l'univers, le secours que chacun de ses fils lui porte dans la suprême défense de la liberté et du droit humains.

Elle est fière de l'appui que tous ici vous lui avez donné, et de la force qui lui est venue des enfants de sa chair comme de leurs frères d'adoption. Elle a vu, dans l'atmosphère seraine, à peine voilée un instant par le flotter en sécurité sur les fronts des peuples indigènes, dont le loyalisme le resserrait chaque jour autour des standards, elle a vu de quelques hommes admirés et sa main maternelle a bénis les soldats des races unies qui sont partis d'ici pour méler leur sang sur les champs de l'immense bataille et sceller une fois de plus le pacte fraternel de Verdun. Elle a compté dans ses asseaux, dans ses vastes usines de guerre, laoule sans cesse grossie des volontaires indigènes concourant pour donner leurs bras aux travaux de sa défense. Elle a dénombré sur ses rades, les vaisseaux dont les carènes s'étaient emplies, dans vos ports, de métaux et de denrées nourricières.

Elle a recueilli les dons, les oboles, les riens et les tranches de ce pays, par millions, a versés spontanément dans ses mains. Elle a vu enfin, sous toutes les formes où le dévouement filial pouvait s'exprimer, l'Indochine concourir d'un cœur et d'un bras à la doctrine de la résistance et de combat. Et elle sait que tout cela continuera aussi longtemps qu'il le faudra, qu'un tel concours n'est pas épuisé, qu'il durera jusqu'au bout, jusqu'à l'heure de victoire certaine, jusqu'à la victoire totale. Il seule que puissent honorer les peuples qu'on a provoqués, la seule où puisse sortir la grande paix durable, et non celle qui passe du fracas et ses valeureux alliés ne veulent pas.

Et parce qu'elle sait cela, parce qu'elle n'oublie pas tout ce qu'elle doit à sa noble fille d'Asie, la Mère-Patrie ne sera pas ingrate. L'avenir prochain en témoignera, comme le présent, déjà, si éloquentement, en témoigne. Car en luttant depuis plus de deux ans comme elle le fait, avec quel acharnement stoïque, c'est pour vous tous, ici, qu'elle batte et qu'elle saigne, c'est pour vous destin à tous qu'elle preserve et qu'elle défend. Français qui m'entendez, qui de vous a songé sans horreur à ce que serait pour son pays et le monde ce qui se passerait dans ce pays-ci si elle avait déchaîné cette guerre! Et vous à qui, demain, mes paroles seront rapportées, enfants des terres annamites, cambodgiennes, laotiennes, qui de vous n'avez pas dit, en attendant que l'armée allemande annoncerait pour votre race le retour aux pires servitudes, la mort de toute espérance, la fin de tout rêve d'avenir et après les clarifications du jour, la France illumina vos pensées, la nuit sombre et désespérée où vos mains se devraient tendre encore pour recevoir des chaînes plus lourdes que celles qu'on jamais portées vos ancêtres douloureux?

La politique de la France

Les récoltes généreuses du progrès ne peuvent mûrir désormais qu'au soleil de la politique française. La France et ses alliés défendent à cette heure la moisson qui nourrirait la faim de justice des peuples libres. Dans la Patrie de demain, régénérée par la revanche du Droit, l'élan de civilisation puisera une irrésistible force dans le pacte sacré de l'union nationale. Et c'est de même qu'ici, sur le sol de cette Indochine, les hommes s'emploieront à poursuivre l'apostolat bienfaiteur de la France, par la politique à la fois réaliste et humaine qui veut, à nos côtés, grandir nos protégés en s'associant à leur bien-être et en dignité, leur donner la sécurité et le bien-être leur garantir une justice équitable, développer leur instruction, leur santé physique et morale, les associer enfin par degrés, dans une collaboration libérale, à tous les bénéfices du commun domaine comme aux responsabilités effectives de sa gestion.

Car tel est bien, Messieurs, et nul ici n'en a douté, le ferme propos avec lequel j'ai accepté du Gouvernement et de l'Administration de l'Indochine. Et pour celui qui, pendant trois ans, a déjà conduit avec vous les desseins d'une œuvre fidèle aux

traditions idéalistes de la France, c'est une haute satisfaction de penser que si les temps de la paix avaient confirmé cette conception de notre rôle, l'expérience de la guerre est venue lui donner une consécration plus éclatante encore. Loin de fléchir, en effet, sous le choc terrible de cette épreuve, les principes qui se forment l'assurance; et voici qu'à la pleine lumière des événements contemporains, la valeur apparaît intacte dès deux termes qui résument notre politique: la France, puissance souveraineté légale et morale du peuple protecteur, appelé par sa civilisation majeure et son génie à exercer les droits de la tutelle, et qui a deux fois mérité une telle autorité par le bien qu'il en a fait jaillir et par la force dont il a su le défendre; sécurité de l'association, de la coopération légitime avec ceux qui, dans les jours du danger, se sont montrés dignes de la confiance française et dignes du crédit libéral que cette politique leur a ouvert.

Le programme de demain

Messieurs, dès demain, et sous l'égide de notre souveraineté intangible, cette association fortifiée par la communauté de l'épreuve va être, pendant la paix, notre fait essentiel et la raison de notre domination, ce devoir apparaît plus impérieux encore au moment où le fait de guerre pose formellement devant nous les problèmes de l'après-guerre et des lendemains réservés à la France et à ses colonies.

C'est l'heure de regarder bien en face la situation qui nous est faite et de prendre virilement les décisions qu'elle commande. La victoire même ne marquera pas pour la France le terme de son épopée nationale; à celle, du moins, où sera porté le fracas des armes, une autre aussitôt succèdera qui, par son caractère sanglant, ne sera pas moins acharnée.

Meurtrir par le combat, violente de ravages, notre Patrie devra se refaire des forces, du sang, des muscles, réparer ses dommages, relever les pierres sans nombre de ses ruines. Elle devra aussi, considérant de leurs reins et de leurs bras les mondes à reprendre et défendre son rang dans le concert universel des nations. De là, une double et formidable tâche pour laquelle, dès à présent tous les Français doivent tendre leurs reins et ramasser l'énergie sur laquelle la France devra déployer partout où elle a des fils, partout où elle a des intérêts, partout où ses couleurs glorieuses doivent flotter.

En travaillant pour la France, l'Indochine travaillera pour sa fortune

Ce large et véhément effort de création et de sauvegarde, l'Indochine, dans sa sphère, doit s'approprier à la fois, autant que possible, elle-même, pour la Mère Patrie, car jamais leurs communs intérêts n'ont été plus étroitement solidaires: en travaillant pour la France, ce pays et cette Métropole, sa fortune, et c'est en aidant la Métropole qu'il doit logiquement ouvrir des voies plus grandes à sa prospérité.

Considérons, Messieurs, les réalités prochaines et les obligations qu'elles nous créent, avec le regard clair et froid de ceux qui pour les vaincre, veulent exactement mesurer les difficultés.

Vous presentez quel poids énorme le fardeau financier de la guerre va jeter demain sur les épaules de notre nation. La charge sera lourde, et de longue durée. Chacun des fils de la Patrie devra, selon ses forces, l'aider à supporter le faix. Chacune des fractions de la France intégrale devra en assumer sa part.

L'Indochine aura la sienne. Que sera-t-elle? Je l'ignore, et nul encore ne peut le savoir. Mais elle sera, tout au moins, ce qu'elle doit être. Et l'ayant dit, il faut y parvenir, en prévoyant tout, et d'abord l'inscription accrue à notre compte des frais de souveraineté dont le tribut nous pèse. Il faut prévoir plus encore: en face du surcroît de nos charges, la réduction probable de nos recettes actuelles. Déjà, l'une de leurs sources essentielles, le produit des taxes sur le tabac, ne sera pas moins que sujet, marqué en passant ma désir très net d'obtenir à l'injonction législative, d'appliquer ses vues avec sincérité, sans renoncer à réclamer que le même effort soit requis des pays environnant l'Indochine, afin qu'une contrebande élargie ne vienne pas stériliser notre œuvre et l'épargner pour nous en une dépense fiscale qui ne fut point, c'est certain, l'intention du

Khôn thi II. - Thuộc-địa-bộ Thượng-thơ số 10 thì hành chỉ dụ này.

Lam tại Rembouillet ngày 22 octobre 1913. Ký tên: R. PONCARÉ.

Cuộc hòa hoãn to

Một cái trại cura, 11 cái nhà lá, cuộc hư hại tính là 1 triệu 8 ngàn đồng bạc. Xóm nhà cháy này ở mé sông Saigon phía bên Thủ-thiên, ngay đường kinh-lập. Phần nhiều là nhà lá, có hai nhà cất nửa bằng gạch nửa bằng ván, và lợp ngói. Lò hư hại hơn hết là trại cura trừ cây vắn nhiều lắm, với lại một tiệm thuốc bắc, bao nhiêu đồ nữ trang người ta đem đặt cho thờ làm lấy ra không kịp.

Lừa phật tại đôn

Lối ba giờ khuya, thì nghe tiếng là làng in ôi, bỗng thấy lửa tỏa ra sáng cả tiệm thờ bực, người chủ tiệm tên là Nguyễn-vân-Du nói không biết duyên cớ nào mà lửa phát lên trong nhà, và vì lúc ấy và mặc ngủ mê; thỉnh linh và ngủ cũng một giờ đồng hồ đánh thức và rồi muốn nhảy xuống giường mà chạy, khi tỉnh giấc thì xem rõ nhà và bị cháy. Hai vợ chồng mới lại đặt tuốt ra đường tránh lửa chớ không lấy chi đem ra được.

Nếu-vân-Du khai đồ đạc của và bị cháy tính có 400 \$ 00.

Lừa làng ra mau quá lẽ, những kẻ ở lân cận thứ đây kíp, mà không chữa lửa kịp cho nên lửa tràn qua mấy nhà hai bên; trước hết lửa tràn qua nhà Nguyễn-thị-Cam rồi cháy luôn cả 9 căn phố của thị ấy, nội vụ tính có 2 ngàn đồng bạc.

Rồi đồ lừa bả qua nhà của M. Pierre Chuong làm việc ở kho bạc nhà nước Saigon. Nhà của vị này cất bằng gạch, vì khai nói đồ đạc bị hỏa thiêu tính được 800 \$ 00, nên quân áo nào đồ nữ trang bị ở trong lửa đem ra không kịp.

Nhà người của em M. Chung, là M. Xua làm hàng Bonnetoy cũng bị cháy rụi, chỉ còn cái tủ sắt hình Bauche còn đứng sừng giữa đám tro mà thôi. Hư hại cả thảy là 8.000 bạc.

Còn bên kia nhà thờ bực thì có cái trại cura của chúc Huỳnh-Kim cũng bị lừa bả quá mà cháy. Chú Huỳnh-Kim nói trại cura giá là 3 ngàn đồng bạc. Các cây vắn đều cháy rão, chỉ còn cây ngậm dưới nước khỏi cháy mà thôi; cây-bị cháy giá 3.500 đồng, cả thảy là 7 ngàn đồng, và 500 đồng bạc mặt. Nếu tính luôn sự thiệt của mấy căn phố kia nữa thì là 18 ngàn đồng bạc.

Chữa lửa

Chứng 4 giờ mới nghe tiếng nhà thờ đổ. Qua 4 giờ rưỡi có vài đống của linh thủy đống-mịch dưới tàu mới về Saigon đến chữa cách mạnh bạo, cũng như đi tập trận, ông có tay Lambert đứng ở bên nhà ngấn nhà thờ Thủ-thiên xem thây rõ ràng, và khen người lóng can đảm của họ lắm. Các hương chức làng muốn đến tận quan tàu và linh thủy mà cảm ơn.

Kể đó có vài rông của sở linh thủy Saigon và của Bason kéo đến. Lúc ấy không có gió mạnh nên cũng dễ mà tắt lửa, với rông của Bason ở dưới tàu thì canh giữ chặt chẽ có lửa phát lên chỗ nào thì bơm nước liền.

Bồn-quán thay mặt cả dân annam mà cảm tạ lòng mạnh mẽ của linh thủy đồng-minh ấy.

Quan lại thuyền bô

Vì lời nghị quan Toàn-quyền ngày 22 janvier 1917.

1 - Ông Charles, Jean-François-Eugène, Khâm sứ Trung-kỳ, quyền Toàn-quyền Đông-dương, nay trở về làm Khâm-sứ Trung-kỳ như trước kể từ ngày 22 janvier 1917.

2 - Ông Le Marchand de Trigon Henri, tham-biên hạng nhì quân hạt Nam-kỳ mới quyền Thông-sứ Bắc-kỳ nay trở về chức cũ làm giám-đốc cuộc lý trị chung và việc giao hiệp tại Trung-kỳ kể từ ngày 22 janvier 1917.

3 - Ông Le Fol Aristide Eugène tham-biên hạng nhì quyền quản-ly phòng văn Toàn-quyền chánh-phủ nay làm chức quản-ly phòng văn quan Khâm-sứ Trung-kỳ kể từ ngày 22 janvier 1917.

4 - Ông Bonhomme Albert Emile tham-biên hạng ba, mới rời lãnh chức quyền quản-ly phòng văn quan Khâm-sứ Trung-kỳ, nay trở về chức công-sứ tỉnh Quảng-trị kể từ ngày 22 janvier 1917.

5 - Ông Pasquier, Pierre-Antoine-Marie, tham-biên hạng nhất quân hạt Nam-kỳ, đốc-ly thành phố Hanoi lãnh chức quản-ly phòng văn Toàn-quyền chánh-phủ Đông-dương kể từ ngày 22 janvier 1917.

TỬ ĐỒ-TƯƠNG

(Les quatre grands Vices)

(tiếp theo)

Tôi nghe nói vậy cũng đi theo coi chơi ban đầu 2 người ấy đánh cờ tôi không chơi, đầu 1 chấp thầy 2 người ăn đặng vài trăm đồng, tôi thấy vậy cũng có lòng tham, liền móc túi hoặc kế, hoặc ăn có vài mấy anh. Rồi thầy 1 hỏi người ta ăn lại không kế, để đến lúc người ta thua mới kể, tôi đúc ra bao nhiêu thì cựa bao nhiêu, lui hụt 1 bởi thì tôi tôi đã trông phóc.

Còn nhị vị kia thì thua hết 3 trăm mấy, kể xén sống ai trở về nhà này.

Tôi về nhà nằm tức mình quá, mình đã hứa với M. S. rằng mình không chơi bài bạc nữa, mà bây giờ mình lại chơi, nếu anh hay đ ng mọi việc thì mình có ra gì, tôi để tin thề mà mình tiền, đặng bỏ xứ này mà đi cho rảnh, tôi mới rời M. C., M. B., xúm lại làm bằng khoán giả trá lồi bạc của xã-trí đặng 2 ngàn đồng, đem về chia nhau chơi có mấy ngày thì thua hết, kể từ ngày việc hồi bạc của đã đổ bể ra, nên tôi tin bê phải cặc.

Thần tôi tức này vì chẳng khác chim câu khách quán, muốn đi về nhà thì không dám, còn ở đây thì không tiện, vậy nên tôi đòi với bạn tôi rằng về thăm cha mẹ, bạn tôi nghe nói thì bằng lòng và lấy cho tôi 10 đồng bạc làm tiền phí lộ, tuy tôi làm xộn chuyện rồi mà bạn tôi chưa hay, bởi vậy cho nên cần dặn dõu kia chuyện này, và kính tôi tham song thâu-thờ nữa.

Tôi giả đờ từ chối mà bạn tôi không nghe lấy bạc bỏ trong túi tôi mà nói rằng: «Trời còn có khí mưa khi nắng, người bà không lúc nhục lúc vinh, đặt ra bằng-hồ thì: hoàn nạn tương cứu, sanh tử bất ly, mới là phải nghĩa, lại cũng có câu: «Khó giúp nhau mới thâu, giàu tư trợ ai mang». Quí-hử đã nói với tôi đã đư có ít chực đống bạc, mà còn sấm vì kiến đờ nữa thì có đủ vào đâu, vậy quí-hử đứng từ chối, lấy chút ít mà đi đường, quí-hử nhậm cái lễ mọn này cũng tôi lấy thâu».

Bạn tôi nói vậy nên tôi cũng lấy số bạc ấy. Tôi mới từ giả bạn tôi mà đi, khi tôi đi thì trong lòng lửng lơ đứng từ đờ buồn rầu bất rứt lăm! Không biết đi đâu, sợ thàng chà nò bắt được thì ở tù chớ không khỏi, vì nghĩ vậy nên chẳng dám đến mấy chôn phiến-bà nữa, tình kiếm một chỗ săn-dã mà ăn thằn, rồi sẽ sanh phượng mà độ nhứt, rồi sẽ kiếp cơ nhì tặc.

Tôi nghĩ ra kể ấy rồi, mới muốn người ta đưa qua hạt.... ở ngụ tại làng.... chỗ này còn quê mùa và không có lập trường học, vậy nên tôi thưa với Hương-chức đặng dạy học chữ quốc-ngữ, ông cả R.... đem tôi về nuôi và cắt 1 cái trường gần bên nhà ông đặng tôi dạy trẻ nhỏ, dạy đầu đặng 30 đư trẻ em, kiếm tiền cũng là đủ chi độ hồ khẩu, nói cho phải, tuy tôi trôi nổi mà đầu, song cũng nhờ có học nên có bác trong làng trong xóm cũng là thương đặng, ít ai ghét bô.

Tôi ở đây ít tháng cũng vừa yên thân, trong xóm tôi ở đây lại có một vị ân-sĩ quý danh là Ng.-ngọc-H. vị này cũng là văn chương tốt lắm, chớ chẳng phải tầm thường, nhưng cũng có đức chí bất sách nên ngụ đây mà ăn dật, vì này thì tôi cũng có lòng thương, nên kêu về nhà

chơi, và hỏi thăm mọi việc, tôi bèn tỏ trần mọi việc thật tình với thầy, thầy nghe rõ ràng các đứu rồi thầy mới chỉ bảo đứu hơn sự thiệt cho tôi nghe, và đứu tôi thường đứu đến thầy mà luận đứu những đứu là chánh.

Nhà này có nhiều thứ sách hay truyện mới và có mua vài thứ Nhứt-trình, tôi thấy thầy này có tánh thuận hậu và có chí thương đời, tình những đứu công-ích, lại bày nhiều thề mà giúp ích cho quê-hương, nên tôi hết lòng kính phục, và theo giáo cùng thầy.

Tôi gần thầy này chừng 5, 6 tháng mà cái trí ngu muội của tôi nó muốn đổi đứu đứu, lại biết lo trao giới tri-hóa mà khừ tá qui chánh, hèn chỉ lời xưa có nói: «Đứu nhưn giao như nhập chi lang chi thất, đứ ác nhưn giao như nhập bào ngư chi tử». Thiệt là quá vậy, nếu tôi chưa gặp M. H. 1 ấy thì thân tôi còn khổ sở nữa, chớ chẳng có ra chi với đời! Từ ngày tôi nhiệm đứu cái mũi văn-minh rồi, thì tôi ham đọc sách với xem báo chẳng khác nào người xưa ham học, đem ngày chẳng rời cuốn sách trong tay, nhờ vậy tôi mới biết xét đứu nên hư phải quấy.

L. M. R. G.

(Còn nữa)

Hai-đam

(Petites anecdotes)

Có đứu con gái nó 6 tuổi tên là Tata, tuy là nhỏ mặc đứu chớ cũng đã biết ghét A-lơ-măn rồi.

Lúc nó có cái áo con búp-bê (bỉn h của con nít nhỏ chơi) ra, nó thây cái nhãn để chữ Made in germany, bởi ra nó mới biết là đồ của dân A-lơ-măn làm. Nó liền liên con búp-bê ấy đi, chằng thêm chơi nữa, song một chấp nghĩ lại không thôm chơi nữa bô uông rồi nói: Ôi mà nó nhỏ quá biết gì, để ta nuôi nó theo cách langsa không hại chi đâu.

Đờn bà kín miệng

Có Hai hỏi: Có sáu X... nói với tôi rằng, có nói với có việc kín mà tôi đứu đứu nói lại với có đứu phải chăng? Có Tư trả lời: - Có Sáu thật là thêu lẻo đứ! Tôi bực có đứu nói lại với có mà có cũng nói.

Có Hai tiếp theo. - Thời! mà hai gì đâu! Tôi có hứa với có Sáu tôi chẳng nói với có rằng có đứu nói với tôi việc ấy. À mà có đứu nói lại với có Sáu rằng tôi nói với có vậy vậy nghe không.

Bài đờ chơi

Ngày họ Xoài về nhà-bàng tây, thây một đống tiền tin những đống vàng 5 quan (mỗi đống vàng giá 5 quan) đống bạc 1 quan (mỗi đống 1 quan) và 1 đống su, (mỗi đống su, là 5 đứu, một trăm đứu thành một quan).

Xoài mới ước ao phải chi có đứu một trăm quan tiền xài-chơi. Chủ tiệm thây vậy mới nói: Đứ, tao cho mày một trăm quan đứ, nhưng mà lấy sao thì lấy, miếng đứm đứ một trăm đống mà tính đứ một trăm quan thì thời.

Đó vậy tên Xoài lấy mấy đống vàng 5 quan mấy đống bạc 1 quan, và mấy đống su, mà gắp lại cho đứ một trăm đống mà một trăm quan thì thời.

Bài đờ trước có nhiều vị nói trúng nhưng giờ đến trẻ, nên B. O. chẳng có hiên tên. Bài đờ này ký trong tuần lễ nêu ai nói trúng B. O. sẽ biếu vào báo và bắt thăm nêu ai trúng nhằm thì sẽ đứu phạt thưởng một tấm lịch 1917.

GIA TRUYỀN TẬP

(Recettes utiles)

Một cách làm đờn cây chấy không nhiều và không khó

Lấy một lít nước đàng sôi, trộn cho tan 250 gr. sulfate de magnésie, và 100 gr. dextrine. Để chờ nước ấy nguội rồi, đem đờn cây những vô trồng chừng 10 phút đờng bô, rồi lấy ra đứm phơi khô. Chờ đờn thì đứu cây ấy chẳng hề khô và cũng không có khó.

Đầu thom bóng hoa lái

Muôn làm đứu thom bóng hoa lái là để mình đứu thì cũng chẳng khó. Muốn làm vậy thì mình lấy bóng vài những vô đầu ben (Huile de ben) ở chính đứu bóng vài mình để bóng-lái, rồi cứ làm vậy hoài trong 24 giờ, làm đến chừng bóng vài ấy có mùi thơm gay. Chờ đờ mình vắt bóng vài ấy, lấy đứu ra đứng trong ve đứu nó cho kín.

Trét đờ sành và đờ pha ly

Lấy mấy món này mà nhồi lại: nhưa vắn hương thọ 50 gr., colle de poisson 50 gr., gomme adragante 25 gr.

Lấy nhưa vắn hương thọ thì khuấy trong esprit de vin, colle de poisson trong ruợm rơm (Rhum), Hơ có hơi nóng nóng, những miếng đờ bẻ đờ, rồi lấy nhưa đờ mà trét đờ vậy một buổi thì đứn.

Còn nếu đờ bô hay bô như là kiện Venise hay là ve Bohème thì trét bằng silicate de potasse pur.

Mich.

Thầy đứi này hút thuốc hiệu HONGROISES như ông Quan-ba đứn-cơ vậy.

TRÌNH CÙNG CHU-VỊ HÚT THUỐC ĐIỀU ĐẶNG TƯỜNG:

TABAC DU GLOBE (THUỐC GÓI CÀ-LỚP)

Vị nào biết xì thuốc hút đều ưa dùng thứ thuốc CÀ-LỚP làm vì: một là giá rẻ lắm, hai là mùi ngon.

Hàng thuốc CÀ-LỚP dùng nhiều tay bác sĩ thợ nghề dọn thuốc mà chọn lựa những lá thuốc nhất hảo hạng hơn hết mà làm ra.

Cách dọn thuốc kĩ càng như vậy thì mùi nó dịu ngọt, không ngạt cổ, chẳng phat tí và lại làm cho miệng lưỡi được THƠM-THO, IM-MÁT. Bởi thuốc này tinh anh và tuyển soạn làm nên mới được như vậy.

THUỐC GLOBE (Cà-lớp) này, vì tinh tinh hảo, thiết là một VI-GIẾT-TRÙNG quý lạ, nó tảo trừ các con tễ-vi trong miệng mình. Hễ dùng nó thường cũng như mình đề phòng các bệnh hoạn vậy.

Hãy hỏi mà mua đâu đâu cũng có: THUỐC GÓI GLOBE (Cà-lớp) và THUỐC ĐIỀU GLOBE (Cà-lớp)

DENIS FRÈRES

Bordeaux. - Saigon. - Hảiphong. - Hanoi. - Đại diện cả Đông-Dương

CIGARETTES DU GLOBE (THUỐC ĐIỀU CÀ-LỚP)

Chuyện này chu-vị ưa dùng thuốc điều đều hiểu rõ từ ngày THUỐC GLOBE (Cà-lớp) tràn qua Đông-dương đến nay đã hơn hai chục năm dư rồi.

Phàm bán thuốc rời hay là thuốc vắn thì phải dùng giấy mà gói bao.

Vậy nếu những bao ấy mà hue dạng mặc tiền thì tự nhiên cái ruột trong phải là thứ rẻ đặng có thừa trừ cho vừa cái giá.

Thuốc ta đây bao rất đơn sơ, chẳng tòm mây đồng, cho nên ta có thể mà chọn thứ thượng hạng.

Cách bao gói đơn sơ của ta đây làm cho ta bán được thuốc tốt chứ không phải bán giấy hay là bán hình chi.

LỜI RAO

Kính cùng chư-vị danh-vĩ đấng rõ, tôi là Ng.-thành-lê 50 tuổi, cưn Hội-dồng địa-hạt gia nghiệp ở làng Tiểu-cáo chợ Cầu-chông, hạt Trávinh; ngày trong năm 1914 tôi phát bệnh đau-cho đến nay là 2 năm mà chưa mạnh, tôi đi tìm thầy Tây-Nam mà uống thuốc cũng hết ý, bình cũng y bình, khi bán đầu bệnh mới phát thì một ngày từ 12 giờ trưa, zót-xa trong ruột như báo như xac; chừng 1-2 giờ mới hết, tôi khi ăn cơm rồi thì bụng làm hình như phát ách, nằm ngó rất xấu xang, luôn vậy cho tới trời sáng, khi thì uống giảm bớt 1-2 thang, rồi trở lại cũng y cũ, qua năm thứ hai, nó lại phát làm xa xót rồi nghe dưới Ha-tiên ngay rưng hơi sôi ục-ục và tiếng, kể đó khi ban ngày lung quào thì đau như thắt, ngồi đứng cũng yếu, rất hay bợ, nhớt là khi đi đàng gặp lúc lạnh lẽo thì nó phát lên mau lắm. Việc thuốc men đã hết sức, có nhiều ông danh-vĩ đến trị bệnh tôi mới đến đây thăm-khét. Nay tuổi trọng mỗi mỗi đều suy nhược, vậy nên Âm-thị đại hư, Dương hỏa điếm thượng, tâm-thần bất giao, phế-thần

bất tiếp, Long-lôi vô sở tàng thần chi địa bèn nghịch hành thì thương, mới sanh chứng bệnh ấy; tôi cũng hết lòng uống thuốc y phương theo lời luận biến ấy, mà cũng lú, rất bị nghiêm, và mỗi khi nó phát khi-thông hơi dọi đau lên thì duy có nằm sấp lại nhà mình cho mạnh phía sau xuống-sống ngan lưng quằn thì nó hạ hơi xuống; bằng không hạ được thì phải rang môi cho nóng mà rá Đương thì mới hạ được, bèn than tôi là người yếu ốm, mang bệnh đã 2 năm rồi, nhưng không kém liệt, vì là sự ăn uống cũng như thường, không giảm sức, cơn nào suy yếu thì mới phát đau 5-10 ngày rồi bớt, hễ cách nửa tháng lại đau, vậy nên khi sắc cũng ít kém, đi đứng ăn ngủ cũng như thường, duy sanh với hơi mạnh thì 10 phần giảm ba nay tôi kính cùng các ổng danh-vĩ xin Thi-án Lưu-đức mà tương quan bệnh của tôi nếu có thể giúp được, xin ra tay quốc-thủ mà tế độ tôi cùng, trước là để danh đức đức với đời, sau thì hết lòng đền bồi ân đức xứng đáng học mướn cho tôi thân hành đến nhà để điều trị, thì tôi cũng vàng ý, hay là tới tận nhà tôi mà thi-thố; thì tôi rất hết lòng cung kính mà nghinh tiếp. Máy rồi cần cấp kinh thần, Đem uống hàng mồng tinh dầu. Nay kính.

NG.-THÀNH-LÊ Á Tiên-căn - Trávinh, Ex: Conseiller Provincial,

LIÊU TRAI CHÍ DỊ

Truyện Liêu-trai chí dị cuốn nhì in rồi, cuốn ba cũng gần rồi, hay lắm xem nó mà giải buồn rất có thú vị, mỗi bản mua một cuốn. Tại nhà in J. Viêt đường d'Ormay Saigon và tại nhà M. Phạm-xuân-Lâm 121 đường Bourdais Saigon đều có bán.

Giá mỗi cuốn là: 0\$30

TÀU HƠI "CA-NỐT"

Có kiểu đồ ăn, kiểu đồ đi dạo, kiểu đồ đi làm công việc, sức mạnh nhiều-bực lớn nhỏ đủ thứ.

Vỏ bằng cây giá trị - máy quay cứng chắc Chắc chắn - chạy mau - xinh đẹp

Hãng của ông CH. BARDON Đường Paul Blanchy môn bãi số 136, Phong việc ở đường CATINAT, môn bãi số 7 tại SAIGON.

CƠ TRẠI ĐÓNG TÀU Ở KHÁNH-HOÀI

HAY HỒI TẬP SAO-LỤC GIÁ CỬA HÀNG Các phú-gia, điền chủ, có ruộng đất nơi mà sông, mà rạch nên xem lời rao này.

GRAVURE SUR MÉTAUX & MABRES

PRIX MODÉRÉS TIỆM KHÁC CON ĐÀU ĐỒNG, mở chung, và bằng cây, chạm mô bia đá chạm thực v. v. Xin quí vị muốn dùng kiểu nào thì đều làm đúng như ý giá trị rẻ.

NGUYỄN-CHÍ-HÒA GRAVEUR 42, Rue Amiral-Dupré. - SAIGON

LỜI KHUYÊN

Chẳng những là thuốc điển Diva là thuốc tốt nhất, sự ấy ai ai cũng rõ, mà lại nhờ sự dọn thuốc ấy một cách kỹ lưỡng, đến đời không còn một chút nhựa nào trong đó, nên hát nó dịu dàng không hề bệnh hoạn. Bởi đó trong chu-lên ai mà biết lo ngừa bệnh hoạn ai hay sợ đau chẳng mấy người biết thuốc thượng bói, thì khi mua thuốc điều Diva mà hát đứng thêm thuốc khác. Có bán trong các tiệm hàng xón và quán café.

TÔI KHÔNG ĐÓI BỤNG ?

Ấy là câu thường thiên hạ hằng nghe mà trong lúc gần người bán mà dùng vậy được đặng bổ dưỡng khí-lực mình đã hao thì trong cơn tâm lang.

Trong lúc uống nưc

Nếu Chu-lôn muốn ăn uống lực bực thường thì chờ khà dùng những nưc khai vị dọn ra giá dể (apéritifs férlates) và nhiều khi tay đất tên rất huê mỹ chỗ kỳ trang mới đôi khi tên hai, dác dác, cũng có bán thì nưc ấy, hễ làm uống nó thì lần lần nưc ấy làm tiêu tán niêm dịch (la magne) trong bao tử rồi lần lần nó làm cho mình thực bất trí kỳ vị.

VI sao vậy ?

Trước một khắc dùng hồ khi nghĩ bảm mà dùng cơn thì chẳng nên uống thứ nưc gì hết, cứ uống:

MỘT LY BÈ

QUINA GENTIANE

Là thứ nưc của các thầy tư đặng San-Paulo (Espagne) đãi, xit ấy là xit nóng nưc, cũng như xit Đông-dương ta đây, Revyn này làm bằng các thứ thảo mộc tinh ba rồi có danh tên thuốc là:

QUINQUINA và GENTIANE

Mà các thầy tư ấy dùng cốt đường bột-hạt mà gặm vị đắng làm cho dễ uống, mùi rất thanh tho, dẫu cho ai mà hay kén lựa cũng chẳng chê dặng.

Phải nài

nơi tên mình nhà coi hiện dán trên nưc như vậy: Nhà MAZET Đường Paul Blanchy, môn bãi số 16, Saigôn. rồi uống thử mà coi, thiết quả như lời tôi nói chẳng sai.

Có bán trong các tiệm hàng-xón.

NHUONG NHA NỮ Y SĨ

(Chirurgiens - dentistes)

Bà Rose Labille de Vincenzi về cô Thuý; Bà Vincenzi làm nghề trồng răng có bằng-cấp y-sĩn thành Bordeaux ban. Bà Rose Labille tiếp rước thân chủ mỗi ngày: sớm mai từ 8 giờ đến 11 giờ, chiều từ 3 giờ đến 5 giờ. Trừ ngày chúa nhật và các ngày lễ.

Trồng răng và nhổ răng nó nhứt cách khéo Prothèse Bloc Hút-kỳ v. v.

Nhà răng người lớn 5 \$, con nít 3 \$, bít lỗ răng hư từ 6 \$ sắp lên, trồng răng thường răng vàng và có đẽ đợ phù lạng.

Hãy đến nhà 33 đường Filippiet, Saigôn.

CHU-VỊ ĐÀ GÓI BẠC

Sởn oán lấy làm cảm ơn chư-vị là ra sau này, vì có hàng tôi gửi mandat học cứu thì làm nên như-crich cho tôi quá; sự là sự giúp cho tôi quá mà tôi không hề biết nói năng trước vào mình.

55 pho chụp hình 55 mandat

Table with 3 columns: Name, Address, and Amount. Includes names like H.C.M. Mythe, Ng. Q. M. Mythe, M. V. T. Bontre, etc.

Rượu TONI-KOLA SECRESTAT là rượu rất bổ hơn các thứ rượu bổ khác, bổ nước đả vào thì thành thì rượu rất về sanh.

Hãy đi bán hừa thiết mình một ly TONI KOLA

Minh hàng DENIS freres trừ mà thốt.

Nhà DENIS freres tại Saigon rao riêng cho các bạn hàng rằng: Các thứ rượu khác của hãng rất kỹ càng. Hàng sáng lòng gói bộn giá và mầu rượu cho không mĩa là phải có xin thì đặng.

Tàu bán tây mới chở qua chẳng thiếu gì

SAIGON NHỰC

LA BIÈRE VELTEN

CÓ MỘT MINH HÀNG DENIS FRÈRES

Trẻ rượu này bán khắp cả Đông-Dương

THUỐC LÁ VẤN RỜI HIỆU JOB

là một hiệu thuốc tốt nhất. Những người ghiền thuốc mà muốn giữ vệ-sanh, khỏi hư phổi, không rạo cổ họng, thì nên dùng thuốc hiệu ấy mà thôi. Vì thuốc này có các quan chuyên-môn thì đỡ ở những đại-học đường ra, đừng đóc-biện việc chè thuốc. Duy chỉ có thuốc hiệu này vẫn bằng giấy JOB thật hiệu, thì không hiệu thuốc nào bằng hiệu ấy cả.

THẬT GIẤY VẤN THUỐC LÁ-HIỆU

JOB

ĐƯỢC ĐÁNH NHƯƠI HÀNG và được cấp hiệu-đăng ban thường ở trường Đu-ô-nô Paris năm 1889 và 1900

ĐƯỢC ĐÁNH NHƯƠI HÀNG và được cấp hiệu-đăng ban thường ở trường Đu-ô-nô Paris năm 1889 và 1900

Chủ ông Jean BARDOU chế ra, hiệu mẫu đã ký tại Tòa-án. Nay con trai ông ký là ông Pierre BARDOU nối nghiệp. Hiệu giấy này đã được 450 cái Mễ-day, 319 cái bằng vàng, 135 đạo bằng Danh-dự. 61 lần được đánh Ngoại-hạng

Chủ lãnh trung bán tại: Ở Toulouse, B4 de Strasbourg, số 72-74 J.Z., Paulhac } Ở Paris, rue Béranger, số 21. Lãnh trung bán tại } Ở 19 đường Bonnard, Saigon. Đổng-dương là ông } BOY LANDRY } Ở 19 đường Francis-Garnier (Bờ-bò Hoan-kiểm ngay gốc Đừa Hà-nội).

Bán lẻ ở các hiệu thuốc-lá hoàn châu.

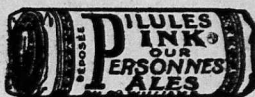
Ai là chẳng biết Giấy vấn thuốc lá JOB, là hiệu giấy tốt nhất. Giấy cháy được hết không có tàn giấy thật nhỏ thớt, mà chè theo phép vệ-sanh rất cần mật.

Xưa nay kẻ đã hàng nghìn người làm mao giấy JOB, vì giấy JOB là giấy tốt nhất trong thế-giới, nhưng bọn-hiệu đã thừa các tòa-án, đã nghĩ xử trọng phạt các nhà làm mao rói.

VẬY NỐT THUỐC HIỆU JOB

là bảo thủ các thuốc và lại là nhân ái thuốc ngon.

CÓ MỘT MINH NHÀ NÀY CÓ QUYỀN THAY MẶT CHO NHÀ ĐỨC SÙNG VÀ LÀM XE MÁY TẠI THÀNH St-Étienne MÀ THỜI Hãng F. MICHEL, CAFFORT Successeur ở đường Catinat số 36 SAIGON. Có bán SÙNG đủ thứ và đủ kiểu. B1. THUỐC, ĐẠN, XE-MÁY, ĐỒNG-HỒ và đồ NỮ-TRANG. Đồ đã tốt lại giá rẻ. Lúc-Châu muốn mua vật chi thì xin để thư như vầy; M. F. MICHEL, CAFFORT Successeur, 36 rue Catinat. - SAIGON.

Nhất là trong xứ Nam-kỳ. - ít người nói rằng sự nóng nực và quang-hé. Thiệt là sự nóng nực nó chẳng làm cho mình đau đớn thời quá, song có nhiều người vì nó mà mất mỗi trẻ nên loai-đọa, ăn uống không bình, tiêu hóa chậm chạp. Ti vi thương chính hoặc ăn ngủ không yên thên chi. Hay uống một hai hườn Pilules Pink trong bữa cơm, lúc trời nóng nực, thì vật thực sẽ dễ tiêu hóa mau lẹ luôn luôn. Hoàn Pilules Pink là một thứ thuốc khải-vị làm cho mau tiêu hóa vật thực và dễ ăn bộ, giúp cho ngũ tạng lực phủ thanh trường đứng trừ cái chứng loai-đọa, mệt mỏi.

PILULES PINK (Bồ hoàn linh đơn)

Trong các tiệm thuốc có bán, có trừ tiệm thuốc của ông de MARI et LAURENS Pharmacie de Normale, Saigon. Mỗi hộp giá là 3 quan 50; 6 hộp 17 quan 50.

CÓ MỘT THỨ NÀY MÀ THÔI (A r'g a que lai)

Có một thứ rượu Rhum trắng này hay trừ bệnh rét, nóng lạnh hay làm cho ti vi, tiêu tán hay trừ bệnh ngứa ở bụng sẽ thiên thời. Rượu này rất lợi ích cho thân thể và rất chóng ăn lại lợi hơn các thứ rượu Rhum khác. Hãy coi cho kỹ hình ảnh thứ gì sẽ phải mua cho phải ăn vì có đàn nhân trắng như hình kiểu dính một bên đây. Có bán tại các tiệm bán đồ tạp vật اسپریت

Thứ rượu này hay bổ nguyên khí. Trừ hàn nhiệt, Thêm sức cho trai tráng, Đem uống và đởn và. Làm cho thân thể ngũ tạng lực phủ thanh. Giúp cho mau có con. Cách dạn rượu thuốc này nó làm cho trẻ nên một món thuốc nhất hạng, tuy có dùng Quinquina làm cốt mặc dầu, chứ rượu này là một món khai vị. Uống nó rất thanh tao, Mau thấy hiệu nghiệm hơn các thứ thuốc khác.

KHÁ KỶ Muốn cho khỏi làm lạc mà thiết bị cho chủ qui khách thì hãng Dubonnet rao cho ai thấy rằng: Bưu-hiệu Dubonnet này là rượu bổ nguyên khí, có dùng thuốc Quinquina làm cốt mà hãng thay mặt cho bộ-hiệu tại Nam-kỳ, và Bắc-kỳ, Trung-kỳ và Cao-mán là Hãng BERTHET, CHARRIERE và CÔNG-TY đường Kinh-Lập, môn bài số 68, SAIGON

Thuốc điều hiệu này Bao xanh. Để to mà lại vẫn chắc. - Có dán

Hãng BERTHET, CHARRIERE và CÔNG-TY số 68, SAIGON

LỜI RAO TẠI QUÁN Lục-Tinh-Tàn-Vấn. 1° Ngạc-hạp 1916 thiết giá 0 \$ 20 (không phải 0 \$ 40). 2° Tiên-cần-bảo-hộ thứ 8.0 30 3° Tuồng Lục-vấn-Tiên. . . 400

HÀNG BÁN RƯỢU HIỆU DENIS FRÈRES LẬP RA TỪ NĂM 1862 NHÀ NGÀNH TẠI HAIPHONG, BORDEAUX, SAIGON, HANOI. Hàng DENIS FRÈRES trừ savon hiệu « Bonne Mère » là thứ sa-bon tốt hơn hết các thứ khác. Còn ai ưa dùng thứ rượu bổ, thường gọi là Quinquina thì hãy mua thứ rượu sau này: Một là « Toni Kola Secerstat ». Hai là: Saint Raphaël Duocs. Hàng này cũng có bán từ sắc tốt và chắc lắm, hiệu là từ « Dubois Oudin ». Còn ai hay hút thuốc Cigares thì mua thứ Cigares El Conde thì là sẽ ưa nó vì giá đã rẻ mà lại mùi nó ngon ngọt nữa. Hàng này có bán đủ thứ rượu tốt xin kể sau này: Rượu chắc trắng và chắc đỏ trong thùng và chiếc ra ve. Rượu Champagnes: Vve Cliequot-Ponsardin. Roederer. Moët et Chandon. Rượu Tisane de Champagne supérieure: B. et S. Perrier. Rượu Tisane extra: Marquis de Bergey. Hàng này cũng có bán thuốc gói và thuốc vẫn rói hiệu Le Globe và giấy hút thuốc kêu là « Nil » có thứ rượu kêu là: vieille Eau-de-vie Dejean, Rhum Negrita. Liqueurs và cognacs Marie Brizard, và Roger. Bière Gruber và Bière Lorraine. Rượu Madère, Malaga và Muscat de Frontignan Rivoire. Có bán máy viết hiệu Remington và các thứ đồ phụ tùng. Cũng có trừ các thứ hộp quẹt Đông-Dương, và ngoài Bền-thủy, gán Annam và ông quẹt Hànội (Tonkin) nữa. Ai muốn hỏi giá thì viết thư như vầy. Maison DENIS FRÈRES; SAIGON

HÃY HỎI THỨ HỘP QUỆT HIỆU NÀY

LÀ THỨ TỐT HƠN CÁC THỨ KHÁC

Tại nhà in ông F. H. SCHNEIDER
7, Boulevard Nord-Sud - SAIGON

CÁCH LAM BÁNH VÀ NỮC. - Day nhiều mun rất khéo, đẹp và đẹp

Giá: 0 \$ 40
Tiền gửi: 0 04

NAM-HÔNG-PHÁT
Khách sạn
ở đường Boulevard Bonnard số 106 ngang
gare xe lửa Saigon-Geopap, tại
chợ mới Saigon

Bán rượu tây và sữa xe máy, đến essence
và đến alcool.

Có cho mượn phòng ngủ sạch sẽ rộng
mặt giá rẻ hơn các nhà khác.

Quý quan, quý khách ở xa muốn mua hết
của vật chỉ thì tới mua giùm, niệm phước
kỷ lưỡng gởi tới chỗ ở cho mấy ông.

HỮU-NHƯ-KIỆT.

RƯỢU THUỐC HIỆU LÀ QUINA GENTIANE

Của Tu- viện Saint-Paul báo chế.
Là một thứ rượu bổ làm cho con
người dăng trường thọ. Những
người nào muốn dăng trường thọ và chẳng
khi nào vướng mang bệnh hoan chí, thì phải
uống thứ rượu Quina Gentiane này mỗi
ngày 1 ly nhỏ trước khi ăn cơm.

Thứ rượu bổ này báo chế đã dăng hơn
450 năm rồi bởi tay ông Dom Manoel là thầy
tu tại Abbaye de san-Paulo viện.

Trong cả hoàn cảnh dăng náo mà các
đánh sự dăng dăng náo mà cho bình uống.
Nhất là các xứ nóng nực thì hay dăng nó.
Có bán trong các tiệm hàng xén.

XIN HÃY ĐẾN THỬ XEM. MÀU LÁM VÀ NHỮNG CỐC
TIỆM MÀY

NGUYỄN-HỮU-SANH
ở gần gare xe lửa Cầu-ông-lân

Máy dù các kiểu áo xiêm quần dài, và y-
phục Âu-châu (paletot) theo thực thể.

Có bán sẵn, vải-bò, to-lua, kiểu mới
bông-lụa. Lược-lông Bắc. Châm-châu Tàu,
cùng hàng Tây, hàng Nhựt-bản, các màu
sắc.

Vân, Nho, Xuyên, Lạnh, Trung-huê,
Nhuộm Gia-dụng, thật tốt!

Thơ, tuồng, truyện, Quốc-ngữ bán sỉ và
bán lẻ vẫn vẫn!!

Nếu chú-qui-vị, muốn hỏi kiểu để chỉ,
xin viết thư đề:

Mme NGUYỄN-HỮU-SANH,
110, Quai de Belgique Cầu-ông-lân,
SAIGON.

NAM VIỆT SỬ KÝ, chữ Lang-ka hay quẻ

Tại nhà in ông F. H. SCHNEIDER
7, Boulevard Nord-Sud - SAIGON

ở Sài Gòn nước An-nam.
ở Bani Ngô tại Nguyễn.
ở Bani Nguyễn tại Sài-pháp.

Giá mỗi cuốn: 0 \$ 25
Tiền gửi: 0 02

TRỊ KHÔNG NGỦ VÀ ĐAU MÌNH

Người ta ngủ không được là tại do lo
lầm chầy yếu buồn rầu, làm ăn cực nhọc quá
lẽ hay là làm sách viết bài mà để trí suy nghĩ
quá mức, cũng tại hay cảm xúc động tình
quá và chuyện gì đó, hoặc bị hao tài tốn
của, bị mất của có ý mà không có thuốc trị
thì làm cho mang sống mau vướng vướng nhiều
bệnh nặng nề bởi nơi cần cốt tiêu tụy mà ra.

Hễ ngủ không được thì cũng như lợi phơn
ra pháp trường, mà ngủ không ngon giấc thì
lại càng khôn đốn hơn nữa. Hễ ngủ thất
thường vì bởi hay chiêm bao chiêm bị thì
khi sớm mai thức dậy mình mệt mỏi ra thế mà
cũng như bị bằm xé vậy, như đau chân nhức óc,
buồn bã ngồi bị si, lại nhảm công ăn chuyện
lắm, như không uống thuốc để vậy hoài sau
chắc phải ra điên.

Các người cơ những bệnh nói trên đây phải
mua thuốc hiệu "La Neurinase" mà uống.

Thuốc Neurinase này làm cho ngủ yên và
bổ sức lực làm cho để an để ở với đời, từ
khôn ra mình mau là
thường.

Uống nó vô hại. Ấy là
bài thuốc thần hiệu của
cậu học sanh kia tại
sở thuốc-thủ-vật thành
Paris bày chế ra. Uống
trước mà ngứa bệnh thì
hay hơn là để lúc vướng
mang rồi mới uống.

Giá 1 ve tại Saigon: 4 quan 75; Trẻ tại Hiệp
Hồng thường-dăng G. RENOUX và De MARI
& LAURENS số tại THIẾT-NGHIỆM SỞ
Thành Paris số 2 Avenue Bohardere.

PHẢI UỐNG THUỐC BỔ VÀ TRỊ ĐÀM
THIỆT HIỆU LÀ
ELIXIR TONIQUE ANTIGLAIREUX
Của ông lương-y GUILLÉ

Từ tám mươi năm nay thuốc ELIXIR có chế
đương của quan lương-y Guillé lấy làm thần hiệu
trong những bệnh HƯ PHẾ, đau trong TÍ VỊ, đau
nơi TRÁI TIM, ĐAU GÁM, ĐAU MÌNH, RẾT VÓ
ĐA, hoặc CHÓI NƯỚC, BỊNH KIẾT, BỊNH HO DẠI,
BỊNH CỨM, CHỀ CHỐC NGOÀI DA và bệnh có
TRÙNG LÁI TRONG BỤNG.

Ấy là một thứ THUỐC XỔ rẽ tiền và rất hiện
nghiệm làm cho HUYẾT RA TINH KHIẾT. Những
bệnh gốc bởi ĐÀM hay là MẬT phát ra thì uống
số hay lắm.

Bất kì thuốc trị đàm nào mà không có dấu ký
tên PAUL GAGÉ thì chớ dùng.

LẠI CÓ MỘT THỨ
THUỐC HOÀN XÒ
nên dăng rất trong thứ Elixir Tonique Antiglaireux
của quan lương-y Guillé.

Cách chế thuốc này là nhà: PAUL GAGÉ FILS, nhất hợp
bào chế y sách, đường GRENELLE ST GERMAIN môn bài số 9,
ở tại ở thành PARIS.

VÀ TRONG CÁC DƯỢC PHÒNG ĐỀU CÓ BÁN

KHOẢN CHẤT THỦY
(Nước suối kim thạch)

VICHY

PHÁP-QUỐC-TUYÊN

VICHY CÉLESTINS

Có bán nguyên ve | Trị bệnh đau Thận, bệnh đau lưng-quang, bệnh Phong -
và nửa ve. | Thạch-lâm-bệnh (kẻ) - Đau máy cầu lợi-tê.

VICHY GRANDE-GRILLE trị bệnh đau gan
VICHY HOPITAL trị bệnh thương tí, trường nhiệt.

Hãy coi chừng để giả mạo, khi mua phải chỉ cho đúng
thứ nước nào mình muốn dùng.

VICHY-ÉTAT ĐIỀU TÈ

SEL VICHY-ÉTAT là muối tự nhiên trong nước suối kỳ mà ra.
Có hộp và có ve.

PASTILLES VICHY-ÉTAT mỗi khi ăn cơm rồi uống chừng 2. 3
hoàn thì để tiêu hóa.

COMPRIMÉS VICHY-ÉTAT dùng để cho mình đơn nước xít
(mỗi-kh-chất).

SAIGON

Hiện vải này là hiệu riêng của
Hàng BERTHET, CHARRIÈRE và CONS-TY
ở đường Kinh-lập, số 68, SAIGON

Vải nào mà có dính hiệu này thì là một thứ vải
thượng hạng vô song.

THƯỢNG HẠNG
WHISKY
hiệu này
CHÁNH LÀ RƯỢU VUA
trong các thứ
WHISKY

Uống nó vào đã dặng
BỒ DƯỞNG
mà lại
VUI VÈ

RƯỢU
COGNAC
HIỆU
HENNESSY
là một thứ rượu
TỐT THƯỢNG HẠNG

Ấy là rượu vua trong các
thứ rượu Cognac. Các hiệu
rượu khác biệt sao bì kịp.

Bực thượng lưu các
quan các nhà thờ hương
đều ưa nó lắm, cứ mua
COGNAC hiệu này mà
uống chớ chằng hề chịu
thứ khác.

Le Directeur-Gérant: SCHNEIDER.
Certifié l'insertion.....

Saigon, le 19

Vu pour legalisation de la signature
de M.....
Saigon, le 19
Le Maire de la Ville de Saigon

Saigon - Imp. F.-H. SCHNEIDER

certifié le tirage à échantillon
de la Ville de Saigon